

V prvem delu je seznanil pisatelj učenca z glasoslovjem in z oblikami francoskega samostalnika, pridevnika, zaimka, števnik, s pravilnimi oblikami glagolov na — *er* ter s predlogi, vezniki, prislovi in medmeti; s tem drugim delom pa je zaključil najvažnejše pojme iz francoskega oblikoslovja. Ravnaje se po modernih principih, je pisatelju težišče vsega pouka živa beseda, tekst; slovniške oblike upošteva šele v drugi vrsti. V tem zmislu je knjiga tudi razdeljena. V ospredju stoje teksti. Pisatelj se je potrudil, nuditi učencem v dvajsetih lekcijah kolikor mogoče raznovrstno vsebino, kar pri tako malem obsegu gotovo ni bilo lahko. Teksti imajo v prvi vrsti namen, seznaniti učenca z izrazi in stavki iz vsakdanjega življenja, kakor tudi z nekaterimi važnimi zgodovinskimi, političnimi in socialnimi odnošaji Francije, zlasti Pariza. Dom, šola, družina, narava so poglobitni viri, iz katerih zajema pisatelj. Med poučno in praktično berilo so uvrščeni posamezni spisi pripovedne vsebine, nekaj basni in pesmi. Blagodejno vpliva dejstvo, da so ti teksti originalni in skoro brez izjeme celotni. Izbira je dovolj srečna, vsebina je prilagodena starosti učencev. Pisatelj je upošteval, da se začenja pri nas pouk francoščine normalno šele v tretjem letniku srednjih in sorodnih šol, kar odgovarja povprečno starosti 13–16 let; razen tega je knjiga namenjena, kot edina slovenska te vrste, tudi zavodom, kjer se poučuje francoščina kot neobligatni predmet in so učenci-začetniki navadno še starejši. Iz teh vzrokov ni sprejel pisatelj tekstov otročje vsebine, kakršne nahajamo navadno v nemških elementarnih knjigah. — Na koncu tekstov prinaša knjiga temelje za prosto konverzacijo, oziraje se izključno na predelano tvarino. Seveda ima učitelj pri tem prosto roko in bo lahko naznačeni okvir po potrebi razširil; gradiva ima dovolj na razpolago. Isto velja tudi o slovniških vajah, ki se naslanjajo na predelane tekste. — Na drugem mestu prinaša knjiga preparacijo za posamezne lekcije. Besede, ki se morajo v slovniškem oziru nanovo predelati, so odlikovane z debelejšim tiskom — V tretjem oddelku obdela pisatelj sistematično slovniške oblike; omeji se v tej knjigi na glagol. Konjunktivne oblike glagola je pisatelj opustil, in vendar se mi zdi umestno, da bi že v tem delu obdelal vsaj formalno stran konjunktivo. — Četrty del obsega slovarček v abecednem redu; tu najde učenec vse izraze, katere je čital v tekstih. Razen naslovne strani in slovenskih prevodov v obeh slovarčkih, je knjiga seveda pisana izključno francosko, kar odgovarja modernim metodičnim zahtevam.

Kot prilogo prinaša knjiga zelo lične fotografije najvažnejših pariških stavb, trgov, ulic itd. Te slike, napravljene po izvrnih klišejih, se ugodno razlikujejo od učnih slik, kakršne najdemo navadno v šolskih knjigah.

Dr. Fr. Sturm.

I. E. Tomić, Udavica. Povest iz 18. stoletja. Poslovenil Štefan Klavs. Tiskala in založila tiskarna „Edinost“. Trst 1911. 8°. 329 str. Cena K 1.60, po pošti 20 v. več.

„Vdovico“ je napisal Tomić za „Vienac“ že l. 1891, in „Matica Hrvatska“ jo je izdala 1902 v prenavljeni obliki. Povest ni nikak umetniški umotvor, — Slovenci smo imeli v tem času tudi kaj boljšega — vendar je živa slika hrvatskega plemstva iz 18. stoletja. Prevod, ki se v začetku preveč oklepa izvirnika, postane polagoma tako prost, da so izpuščeni v zadnjih poglavjih tudi odstavki po pol strani. Slovenščine g. prevajatelja ne moremo imenovati vzorne. Sicer pa, čemu prevajamo — iz hrvaščine?

Felician.